Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	12CoE/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4214204084
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Denisa Šaligová
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2023:4214204084.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: T.. C.., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, XXX XX U. L., o vymoženie pohľadávky v sume XXX,XX eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 5Er/278/2014-34 zo dňa 27.06.2022 takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením vyhlásil predmetnú exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. O trovách exekúcie rozhodol tak, že súd priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 39,83 eura, ktoré je povinný zaplatiť oprávnený do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g), § 58 ods. 1, § 196, § 200 ods. 5, § 203 ods. 1, § 243d ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“ alebo „EP“), § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným do zápisnice u súdneho exekútora dňa 01.02.2014 domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnému vo výške XXX,XX eura s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, sp. zn. SR 01221/12 zo dňa 23.05.2012. Okresný súd Komárno vydal dňa 27.05.2014 poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXX XXXXXX pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.

2. Exekučný súd skúmal, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Súd preto preskúmal aj zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 15.04.2011 ako aj predložené Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, kde je obsiahnutá rozhodcovská doložka.

3. Súd vyhodnotil vzťah medzi účastníkmi konania za spotrebiteľský, na ktorý sa aplikujú spotrebiteľské právne normy, preto sa vždy použijú ustanovenia o spotrebiteľskom práve a ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie a v jeho prospech. Súd bol toho názoru, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej doložky považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu alebo rozhodcovskú doložku, keď oprávnený nepreukázal jej individuálne dojednanie s povinným. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi je v danom prípade odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo jednotlivá voľba konkrétne znamená.

4. Rozhodcovskú doložku preto súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Povinný sa tak bez vlastnej vôle a možnosti pričinenia vzdal vopred svojich práv, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia.

5. O trovách exekúcie súd rozhodol tak, že priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume XX,XX eura, ktorá pozostáva z paušálnej odmeny vo výške XX,XX eura a z 20 % náhrady DPH vo výške X,XX eura v súlade s ustanovením § 196 veta druhá Exekučného poriadku a na ich úhradu zaviazal oprávneného v zmysle ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku tak, ako to je uvedené v tretej výrokovej vete tohto uznesenia.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podané odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“). Namietal, že rozhodcovská zmluva je nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, pretože umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Na podporu svojich tvrdení odkázal na rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 14C/214/2014 zo dňa 24.09.2015 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015 zo dňa 28.02.2016, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 12Cb/114/2014 zo dňa 16.03.2017, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Er/1464/2015, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/176/2014. V prípade rozhodcovskej zmluvy ide o individuálne dojednanú podmienku, nie o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z dôvodu existencie samostatného dokumentu mal dlžník na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní alebo nie. Oprávnený vyjadril svoje presvedčenie, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne, v zmysle platných právnych predpisov a nemožno mať žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov, súdnej judikatúry i smernice č. XXXX/XX/ES. V závere odvolania zdôraznil, že medzi oprávneným a povinným bola uzatvorená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste papiera, oddelene od zmluvy o úvere, išlo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Povinný pred podpisom vyhlásil, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí a že bol osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy. Na podporu svojich tvrdení odkázal na rozhodnutie Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 02. 03.2011 sp. zn. 12 Cmo 13/2010, rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.10.2009 sp. zn. 33 Cdo 2675/2007, rozsudok Krajského súdu v Hradci Králové zo dňa 01.03.2011, sp. zn. 19Co/481/2010 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29.06.2010 sp. zn. 23 Cdo 1201/2009. Mal za to, že predmetná rozhodcovská doložka bola dojednaná v súlade s platnými právnymi predpismi platnými a účinnými v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a z tohto dôvodu nemožno mať žiadne pochybnosti o jej legitímnosti.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že nie sú dané podmienky ani na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého uznesenia. Preto toto uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 9a ods. 1,2,3,4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak. Naposledy bol Exekučný poriadok rozsiahlejšie novelizovaný zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorý v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 prvej vety upravil, že ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa obsahu spisu sa exekučné konanie začalo dňa 01.02.2014, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku vydaného dňa 23.05.2012 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. pod sp. zn. SR 01221/12. Následne súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podaním zo dňa 03.02.2014, doručeným súdu dňa 04.03.2014 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe vyššie označeného exekučného titulu. Dňa 27.05.2014 súd prvej inštancie poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. Následne dňa 29.03.2016 bolo súdnym exekútorom súdu doručené postúpenie oznámenia oprávneného, a to podania oprávneného označeného ako Oznámenie k výzve na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Dňa 27.06.2022 súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie, ktorým vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil z dôvodov vyššie uvedených.

10. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23.12.2015, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (odkaz na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového v znení zákona č. 438/2015 Z. z.) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

11. Podľa § 243f ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23.12.2015: (1) V exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona (01.01.2016) a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. (2) Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia, sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako. (3) Exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú. (4) Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m). (5) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví. (6) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

12. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

13. Účelom uvádzania skutočností v zmysle ustanovenia § 39 ods. 4 Exekučného poriadku je, aby exekučný súd mohol posúdiť vlastný vzťah, na základe ktorého bola zmenka vystavená. Preto sa táto povinnosť týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na

základe zmenky. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23.12.2015 obsiahnutej v ustanoveniach § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 ods. 1 písm. m) a § 243f Exekučného poriadku na základe zákona č. 438/2015 Z. z. je exekučný súd povinný ex offo prihliadať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, ak dospeje k záveru, že povinný má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, čo zisťuje v súlade s novelizovaným ustanovením § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 191/1950 Zb. zákona zmenkového a šekového, a to s cieľom zistenia, či povinnému bola v konaní pred všeobecným alebo rozhodcovským súdom poskytnutá taká primeraná ochrana, aká spotrebiteľovi podľa predpisov spotrebiteľského práva patrí. Z uvedených dôvodov je oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a preukázať ho dôkazmi, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú. Po dátume 23.12.2015 je súd tak povinný urobiť aj v prebiehajúcich exekučných konaniach, ktoré sa začali pred týmto dňom, v súlade s ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v prípade, ak je exekúcia vedená na podklade exekučného titulu, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, v lehote 30 dní od účinnosti zákona. V prípade nedoplnenia návrhu v súlade s ust. § 39 ods. 4 je príslušný exekučný súd povinný exekúciu zastaviť podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, resp. jeho doplnenia po zákonom určenej lehote je príslušný exekučný súd povinný exekúciu zastaviť podľa ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku.

14. Dňa 29.03.2016 bolo súdu prvej inštancie doručené prostredníctvom súdneho exekútora podanie oprávneného - Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, ktorým sa vyjadril k aplikácii § 243f a § 39 ods. 4 Exekučného poriadku na prebiehajúce exekučné konanie. Tvrdil, že hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, pretože povinný pri uzatváraní zmluvy o úvere a vystavení zmeny vystupoval ako podnikateľ. Novela Exekučného poriadku týkajúca sa doplnenia návrhov na vykonanie exekúcie sa vzťahuje na konania voči povinným, ktorí sú spotrebiteľmi. Vzhľadom na to sa predmetné ustanovenia nemôžu aplikovať na dané exekučné konanie.

15. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil právny vzťah medzi oprávneným a povinným ako vzťah vychádzajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a zmluvu o úvere taktiež považoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej oprávnený ako dodávateľ poskytol finančné prostriedky povinnému ako spotrebiteľovi. Ide teda o vzťah, ktorý používa zvýšenú právnu ochranu v zmysle osobitných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, čo znamená, že je nutné aplikovať spotrebiteľské právo. Z predmetnej zmluvy je zrejmé, že veriteľ, v tomto spore oprávnený, je osoba, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a dlžník, v tomto spore povinný, je osoba, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ale zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Na tomto závere tvrdenie oprávneného, že sa nejednalo o spotrebiteľa, nie je spôsobilé zmeniť prijatý záver, pretože oprávnený riadne pred súdom nepreukázal, a táto skutočnosť ani nevyplýva zo zmluvy o úvere, že povinný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie správne posúdil povinného ako spotrebiteľa, oprávneného ako dodávateľa a aplikoval v danej veci spotrebiteľské právo.

16. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o zastavení exekúcie nesprávne právne vec posúdil, pretože po doručení doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie súd neposúdil predmetné doplnenie v zmysle ustanovení § 243f Exekučného poriadku, ale zaoberal sa samotným posudzovaním neplatnosti rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru. Súd prvej inštancie sa v predmetnom konaní vôbec nezaoberal tým, či boli splnené predpoklady pre postup podľa § 243f Exekučného poriadku, a teda či predmetná exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, hoci táto skutočnosť vyplynula z predloženého rozhodcovského rozsudku, v ktorom rozhodcovský súd uviedol, že záväzkový vzťah (zmluva o úvere) bola zabezpečená neúplnou zmenkou (blankozmenkou) vystavenou dňa 15.04.2011. Oprávnený k podanému návrhu na vykonanie exekúcie predložil aj fotokópiu tejto zmenky. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23.12.2015 obsiahnutej v ustanoveniach § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 ods. 1 písm. m) a § 243f Exekučného poriadku je exekučný súd povinný ex offo prihliadať na to, či bola v konaní pred všeobecným alebo rozhodcovským súdom poskytnutá taká primeraná ochrana, aká spotrebiteľovi podľa predpisov spotrebiteľského práva patrí. S poukazom na uvedené mal súd prvej inštancie posúdiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, a to jeho uskutočnenie v zákonnej lehote a či oprávnený v podanom doplnení uviedol všetky zákonom vyžadované skutočnosti pre dostatočné posúdenie vlastného vzťahu medzi spotrebiteľom

a dodávateľom. Súd prvej inštancie neuviedol ako sa vysporiadal so skutočnosťami uvádzanými v doplnení návrhu, či považoval návrh na vykonanie exekúcie za riadne a včas doplnený alebo naopak, či oprávnený riadne a včas návrh nedoplnil. V dôsledku toho v odôvodnení napadnutého uznesenia absentujú logické úvahy súdu a myšlienkové postupy súdu o tom, ako sa vysporiadal s doplnením návrhu na vykonanie exekúcie, prečo súd neposudzoval uvedené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, resp. či ho posúdil ako doplnené včas (do 22.01.2016 doručené exekučnému súdu) a za dostatočné. Týmto nedostatočným odôvodnením súd súčasne založil nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia. V prípade, ak súd ustáli, že oprávnený riadne a včas návrh na vykonanie exekúcie nedoplnil, má z uvedeného dôvodu exekúciu zastaviť, alebo v prípade ak súd vzhliadne doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie za dostačujúce, preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie. Súd prvej inštancie však takýto postup nedodržal, namiesto toho, bez akéhokoľvek posúdenia doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie, sa zaoberal posudzovaním prípustnosti rozhodcovského rozsudku a jeho spôsobilosťou byť exekučným titulom.

17. Pre vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude opätovne vecou zaoberať najmä v tom smere, že sa riadne vysporiada s doplnením návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f Exekučného poriadku, pričom pokiaľ oprávnený návrh nedoplnil včas, súd exekúciu zastaví podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, resp. ak dané doplnenie bolo urobené včas, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Svoje nové rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Súd je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).